

نشریه تحقیقات کاربردی علوم جغرافیایی، سال بیست و دوم، شماره ۶۶، پاییز ۱۴۰۱

سنجدش میزان آگاهی برای توسعه پایدار در ساخت و ساز روستایی (مورد پژوهی: معماری گیلان)

دریافت مقاله: ۹۸/۳/۱۸ پذیرش نهایی: ۹۸/۸/۳

صفحات: ۲۷۱-۲۸۸

مهران مهردوست شهرستانی: دانشجوی دکتری، گروه معماری، واحد چالوس، دانشگاه آزاد اسلامی، چالوس، ایران.

Email: mehran_mt@yahoo.com

علی اصغرزاده: استادیار گروه معماری، واحد چالوس، دانشگاه آزاد اسلامی، چالوس، ایران.^۱

Email: Ali.asgharzadeh@iauc.ac.ir

حمزه غلامعلیزاده: استادیار گروه معماری، دانشکده معماری و هنر، دانشگاه گیلان، رشت، ایران.

Email: H.Gholamalizadeh@yahoo.com

چکیده

هدف اصلی توسعه پایدار در روستا استفاده از منابع و ظرفیت های اجتماعی، اقتصادی و زیست محیطی آن می باشد. آگاهی برای توسعه پایدار مقوله ای است که کم تر به آن پرداخته شده است. بر این اساس، دارایی ها و سرمایه های روستایی می توانند پایه گذار دست یابی به اهداف توسعه پایدار روستایی باشد. هدف این مقاله سنجش میزان آگاهی برای توسعه پایدار در ساخت و ساز روستایی در استان گیلان می باشد. این پژوهش، از لحاظ هدف توسعه ای و از لحاظ ماهیت توصیفی و پیمایشی است. در این تحقیق که بین معماران سازمان نظام مهندسی ساختمان گیلان انجام شده است، روش گردآوری داده ها برای پاسخگویی به سئوالات تحقیق، به دو صورت اسنادی (داده های ثانویه) و پیمایشی (داده های اولیه) و ابزار مورد استفاده در روش پیمایشی پرسشنامه با طیف لیکرت بوده است. با استفاده از فرمول ویژه آلفای کرونباخ در نرم افزار SPSS پایایی بخش های مختلف پرسشنامه تحقیق ۰,۸۰۲ و ۰,۸۱۶ بود. بدست آمد.

کلید واژگان: آگاهی برای توسعه پایدار، ساخت و ساز روستایی، معماری بومی، استان گیلان.

۱. نویسنده مسئول: چالوس، خیابان ۱۷ شهریور، دانشگاه آزاد اسلامی واحد چالوس، گروه معماری

مقدمه

آنچه امروز اهمیتی روز افزون می‌یابد، این واقعیت است که نه تنها جوامع به طور کلی، بلکه جماعت‌های روستایی نیز در حال پیچیده تر شدن روزافزون هستند. این گونه پیچیدگی در تنوع پذیری الگوهای فعالیت و جایه جایی افراد، خانوارها و نهادها و به طور کلی در حجم روز افزون حربان اطلاعات، سرمایه، نوآوری و ... به خوبی قابل دریابی است (محمدی و همکاران، ۱۳۹۸: ۱۶۰). توسعه پایدار یکی از جامع ترین مفاهیم در همه زمانها است. اهداف توسعه پایدار در همه سطوح سازمان فضایی (محلی، منطقه‌ای و جهانی) مطرح است سکونتگاه‌های روستایی تبلور فضایی و ایفای نقشهای انسانی می‌باشند که بر حسب شرایط محیط طبیعی، اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی، سیاسی و تاریخی شکل گرفته و متتحول شده و سازمان یافته اند که علاوه بر کنش بین اجزا درونی (طبیعی، اجتماعی، اقتصادی، کالبدی – فضایی در حال تقابل با سایر نظام‌ها و نیروهای بیرونی قرار دارد. هدف اساسی برنامه ریزی مسکن تامین نیازهای فضایی فعالیتهای انسانی به منظور وضعیت مطلوبتر سکونت با توجه به محدودیتهای منابع و امکانات است هدف نهایی سیاست مسکن، عملکرد مطلوب و بهینه آن است (پرهیزکار و همکاران، ۱۳۸۸: ۹۷). توسعه پایدار طبق تعریف، پیشرفت و توسعه ای است که مطابق رفع نیاز فعلی می‌باشد بدون آنکه توانایی نسل بعدی را برای رفع نیاز خود به خطر بیندازد. پس از اجلاس ریو در سال ۲۰۱۲، جدیدترین اهداف توسعه پایدار (SDGs) از طرف یونسکو به عنوان سازمان تخصصی وابسته به سازمان ملل متحد در سال ۲۰۱۵ معرفی گردید که شامل ۱۷ هدف از منظر پایداری اجتماعی، اقتصادی و زیست محیطی است (یونسکو، ۲۰۱۵). معماری پایدار تجلی توسعه پایدار در حوزه محیط ساخته شده نامیده می‌شود. آنچه که در این مقاله مورد توجه قرار گرفته است، رویکرد معماری پایدار نسبت به مسایل اجتماعی است؛ هرچند جدا کردن این موضوع از سایر جنبه‌های اقتصادی و زیست محیطی کار دشواری می‌باشد. طبق نظر ریچارد راجرز طراحی پایدار قصد دارد تا با نیازهای آینده رو به رو شود، بدون آنکه منابع طبیعی باقیمانده برای نسل آینده را از بین ببرد. از دیدگاه جونگ جین کیم سه اصل صرفه جویی در مصرف منابع، طراحی بر اساس چرخه حیات و طراحی انسانی مباحث معماري پایدار را شامل می‌شود(گرجی مهلبانی، ۱۳۸۹: ۹۴) از طرفی در تعریف مفهوم روستا به اعتقاد صاحبنظران، روستا از صور استقرار اجتماعی و از واحدهای طبیعی و جغرافیایی، با مجموعه ای از فعالیت‌های زیستی است که با سکونت و مسکن ارتباطی مستقیم دارد و قادر است همه یا بیشتر مایحتاج خود را از درون خود تهیه کند (سرتیبی پور، ۱۳۸۸).

در اینجا چند پرسش مطرح می‌شود و تحقیق این مقاله نیز در پاسخ به این سوال هاست که: نظرات معماران درباره مطلوبیت مسایل آگاهی برای توسعه پایدار برای اقشار اجتماعی مختلف تا چه حدی است؟ نیاز به آموزش معماران در زمینه‌های پایدار دوست دار محیط زیست روستا چه اندازه است؟ تا چه حدی معماران همکار با اقشار مختلف مرتبط با روستاهای خواهند موضوعات تولید پایدار و یا مصرف مسئولانه را در پلان‌ها و طرح‌های خود بگنجانند؟

¹ Unesco

در این باره در سطح بین المللی ایسیک و تولبنتسی^۱ (۲۰۰۸) در مقاله‌ای با عنوان "مسکن پایدار در شرایط جزیره‌ای با استفاده از ثبت‌زمین آهکی" به نقش مواد ساختمانی در پایداری مسکن پرداخته‌اند. و معتقدند مواد ساختمانی در بخش مسکن تاثیر مهمی بر محیط و اکوسیستم دارد. از این روی آنها انتخاب مواد مناسب و مطابق با نیازهای هر منطقه برای مسکن را یکی از مهم‌ترین استراتژی‌ها در توسعه مسکن پایدار دانسته‌اند. مالین و مالیز^۲ (۲۰۰۹) در مقاله‌ای با عنوان "مسکن با کیفیت، کلید دست یابی به جوامع پایدار" به مشخصات مسکن با کیفیت نقش مسکن در جذابیت و سلامت جوامع توجه کرده‌اند. در این تحقیق مسکن پایدار ابزار کلیدی در ایجاد جوامع پایدار قلمداد شده است. تیمبرز^۳ و همکاران (۲۰۱۲) در مقاله‌ای با عنوان "پایداری مسکن و بهبود افراد بی-خانمان مزمن با اختلالات همزمان به وجود آمده در واشنگتن" این مقاله ابراز می‌دارد که این برنامه طراحی شده است که از طریق مزایای از کار افتادگی عمومی موجود برای خدمات مسکن، درمان و پشتیبانی از لحاظ مالی خود کفا شود. این مقاله دنبال یک راه حل برای مسکن دائم برای حمایت از افراد بیخانمان و به شدت از کار افتاده‌ی نیازمند مسکن بوده است. ان هبیتات^۴ (۲۰۱۲) در گزارشی به بررسی "مسکن پایدار در چهار بعد اجتماعی، اقتصادی، کالبدی، زیست محیطی" پرداخته است و ویژگی‌ها و مشخصات مسکن پایدار را در هر کدام از این ابعاد به تفصیل تشریح کرده است. سین و پندی^۵ (۲۰۱۲) در مقاله‌ای با عنوان "ساخت و ساز پایدار: توازن و تعادل محیط با رشد شهری در هند" پس از بحث مختصراً در ارتباط با افزایش جمعیت جهان و رشد شهرنشینی و تأثیری که این فرآیند بر شهرها و پایداری آنها دارد، به تعریف مسکن پایدار می‌پردازند. آنها سهم بخش مسکن را در پایداری بررسی می‌کنند و بعد از پرداختن به شهر سازی و چاشهای محیطی آن به بحث توارن بین محیط با رشد شهر می‌پردازند و مفاهیمی چون شهر پایدار، شهر سالم و ... را تشریح می‌کنند. ابراهیم^۶ (۲۰۲۰) مقاله‌ای عنوان "جنبه‌های محیطی مسکن پایدار در شهرهای بزرگ" با هدف پیشنهاد یک مدل برای شهرهای بزرگ با رشد جمعیت زیاد در ایجاد مسکن پایدار در محیط ضمن پرداختن به مسکن پایدار و تعریف آن به بررسی خصوصیات و وضعیت مسکن پایدار در ترکیه و آنکارا می‌پردازد وی پس از مطرح کردن بحث پایداری اجتماعی و فرهنگی به تحلیل بازتاب و انکاس فرهنگی و اجتماعی مسکن پایدار در آنکارا می‌پردازد و مسکن پایدار را یک بحث مهم در برنامه ریزی شهرهای بزرگ و مترو پلیس‌ها می‌کند تا شهر از این طریق به پایداری لازم برسد. ون و والاک^۷ (۲۰۱۹) پژوهشی با عنوان "شرایط مسکن، مالکیت خانه و مهاجرت روستایی در روستاهای چین" انجام داده است. یافته‌های حاصل از این پژوهش نشان می‌دهد که رابطه معناداری بین شرایط و کیفیت مسکن با مهاجرت

۱ Isic and Tülbenci

۲ Maline and Malyas

۳ Tsementeris

۴ Habitat

۵ Singh and Pandy

۶ Ibrahim

۷ Wen and Wallace

روستاییان به شهر وجود دارد به گونه‌ای که این رابطه معکوس و منفی می‌باشد. در این پژوهش بر این امر تاکید شده است که توجه به کیفیت و پایداری مسکن زمینه عدم مهاجرت روستاییان را به شهراها فراهم می‌کند.

در ایران نیز بهرامی(۱۳۸۹) درمقاله ای با عنوان "تحلیلی بر وضعیت مسکن روستایی استان کرمانشاه و رهیافت هایی برای مقاوم سازی نشان دادند که مساکن روستایی در منطقه مورد مطالعه بی استحکام و بی دوام هستند و قدمت مساکن روستایی بیش از ۲۵ سال می‌باشد. سرتیپی پور(۱۳۸۹) درمقاله ای تحت عنوان "پدیدار شناسی مسکن روستایی" به بررسی پدیدار شناسی مسکن روستایی پرداختند. نتایج ایشان نشان می‌دهد فضای جوهرهای معماری است. بنابراین کلید فهم خانه روستایی، وابسته به شناخت فضاست و از این طریق است، که باید فضای مطلوب و دلنشیں برای زندگی روستایی به وجود آورد. افتخاری و همکاران(۱۳۹۰) در مقاله ای با عنوان: "بررسی میزان انطباق ساخت و سازهای جدید در نواحی روستایی با معماری بومی و میزان رضایتمندی ساکنین روستایی شهرستان دلفان" دریافتند که رضایتمندی از مؤلفه های کالبدی، استحکام، مسکن و بهداشت در جامعه نمونه بالاتر از حد متوسط می‌باشد. بسحاق و همکاران(۱۳۹۲) در مقاله ای به "تحلیل و ارزیابی شاخص ها و عوامل پایداری مسکن روستایی بخش مرکزی شهرستان روانسر" پرداختند. نتایج حاصل نشان داد که مساکن روستایی بخش مرکزی شهرستان روانسر در عامل های اقتصادی، رفاهی، استحکام، بناء، همسازی با محیط زیست و بهره وری در شرایط ناپایدار قرار دارند. عینالی و همکاران(۱۳۹۲) در مقاله ای با عنوان "تحلیلی بر عوامل موثر در آسیب پذیری مسکن روستایی در برابر سانحه زلزله؛ مطالعه موردنی: دهستان سجاس رود – خدابنده استان زنجان" انجام داده‌اند. نتایج حاصل از تحلیل داده‌ها نشان دهنده پایین بودن ظرفیت های محلی برای مقابله با آسیب پذیری مسکن در برابر زلزله در بین خانواده‌های نمونه است. از بین ظرفیت های محلی نامناسب ترین مورد به ظرفیت کالبدی مسکن اختصاص دارد. احمدی و همکاران(۱۳۹۳) در مقاله ای با عنوان "تحلیل عوامل مؤثر بر احساس امنیت اجتماعی در نواحی روستایی شهرستان میاندوآب دریافتند که رابطه معناداری میان احساس امنیت اجتماعی و سرمایه اجتماعی خانوار های روستاهای مورد مطالعه وجود دارد و با افزایش سرمایه های اجتماعی احساس امنیت خانوار های روستایی بهبود می‌یابد. محمدی یگانه و همکاران(۱۳۹۴) در مقاله ای با عنوان "بررسی پایداری مسکن در نواحی روستایی" دریافتند که پایداری مسکن در روستاهای مورد مطالعه سطح پایینی قرار گرفته است. پورطاهری و همکاران(۱۳۹۵) تحقیقی با عنوان "تحلیل فضایی الگوی مسکن پایدار روستایی مطالعه موردنی: روستاهای استان مازندران" انجام دادند. نتایج تحقیق مبین بر آن است که میزان توجه به مؤلفه های پایداری مسکن در روستاهای تیپ ساحلی در وضعیت مطلوب تری نسبت به روستاهای کوهستانی و کوهپایه ای قرار دارد. برقی و همکاران(۱۳۹۵) در مقاله ای با عنوان "تحلیل و بررسی شاخص های پایداری مسکن در مناطق روستایی بخش معمولان از توابع شهرستان پلدختر"، نشان دادند که پنج عامل امکاناتی-رفاهی، اقتصادی ف استحکام، بنا، بهره وری و همسازی با محیط زیست قادرند حدود ۸۲ درصد از واریانس متغیر های تحقیق را تبیین کنند و توجه به این عوامل در برنامه ریزی مسکن پایدار ضروری به نظر می‌رسد. فراهانی و همکاران(۱۳۹۷) در

مقاله ای با عنوان " تدوین مدل بهینه به منظور طراحی و ارزیابی شاخص های پایداری مسکن در نواحی روستایی دهستان قوچان عتیق " دریافتند که تعداد ۷۰ شاخص کلیدی از بین تعداد ۱۲۸ شاخص طراحی شده با ساختار مساکن روستایی بویژه در دهستان قوچان عتیق متناسب بوده است که شامل ۲۸ شاخص برای ارزیابی پایداری کالبدی - زیرساختی، تعداد ۲۳ شاخص برای ارزیابی پایداری اجتماعی، تعداد ۱۵ شاخص برای ارزیابی پایداری اقتصادی و تعداد ۴ شاخص برای ارزیابی پایداری محیطی می باشد. بذرافشان و همکاران (۱۳۹۷) در مقاله ای با عنوان " بررسی عوامل و محرک های تغییر الگوی معیشت روستاهای مناطق مرزی (مورد مطالعه: دهستان مینان، شهرستان سرباز)" به بررسی چگونگی تغییر الگوهای معیشتی در آن روستاهای پرداخته و ضمن استفاده از روش نمونه گیری سهمیه ای، با آزمون t تک نمونه ای و مدل لجستیک، مشخص شد از بین ۴۵ متغیر مورد نظر پژوهش، ۱۵ متغیر ارتباط معنی داری با تغییر الگوی معیشت داشته است. شفقتی و همکاران (۱۳۹۹) در مقاله " پتانسیل های اقلیمی موثر جهت برنامه ریزی و توسعه صنعت گردشگری در استان گیلان" ارتباط منابع طبیعی استان با گردشگری و تعاملات اجتماعی را مورد بررسی قرار داده و توجه به پتانسیل های موجود را جهت رونق استان گیلان و در نهایت توسعه پایدار آن ضروری می داند.

مبانی نظری پژوهش معماری پایدار

کاربرد مفاهیم پایداری و اهداف توسعه پایدار در جهت کاهش اتلاف انرژی و آلودگی محیط زیست در معماری، مبحثی به نام «معماری پایدار» را به وجود آورده است(دریان و جوانانی، ۱۳۹۷:۴۳). در این نوع معماری، ساختمان نه تنها با شرایط اقلیمی منطقه خود را طبیق می دهد، بلکه ارتباط متقابلی با آن برقرار می کند. به طوری که براساس گفته ریچارد راجرز¹ (پاول، ۹۸:۱۳۸۶)، ساختمان ها مانند پرنده‌گان هستند که در زمستان پرهای خود را پوش داده و خود را با شرایط جدید محیط وفق می دهند و حیطه طراحی پایدار و مسایل آن بسیار وسیع است. این موضوعات معماری پایدار تعاریف بسیار گسترده ای دارد و حیطه طراحی پایدار و مسایل آن بسیار وسیع است. این ارایه تعریفی از مسایل مرتبط با زیست انسان، محیط و زمین تا مسایل اجتماعی - فرهنگی را شامل می شود. لذا ارایه تعریفی که انعطاف پذیری کافی و جامعیت لازم را داشته باشد متصور می کند؛ ولی تعریف اجمالی در خور پژوهش انجام گرفته می تواند چنین باشد که معماری پایدار، معماری است که در آن طراح، استفاده کننده از معماری و ساکن بنا را به سمت استفاده اندک از منابع تجدیدناپذیر زمین و همسازی با اقلیم با بیشترین بهره، توان با حداقل آسیب به محیط زیست و زمین سوق می دهد(مولاناپی و سلیمانی، ۱۳۹۵:۵۸). اما به طور کلی تعاریف زیر را از معماری پایدار میتوان مطرح کرد: ساختمانی که کمترین ناسازگاری و مغایرت را با محیط طبیعی پیرامون خود و در پنهنه وسیع تر با منطقه و جهان دارد."خلق محیط انسان ساخت و مدیریت متعهدانه آن بر مبنای اصول بوم سازگاری و بازدهی

¹ Richard Rogers

منابع، این اصول عبارتند از: به حداقل رساندن صرف منابع تجدید ناپذیر، ارتقا و بهبود شرایط محیط طبیعی و حداقل آسیب‌های بوم‌شناختی بر محیط^۱ (چنانی، ۱۳۹۰: ۴۴).

"تبیین رابطه متعادل تر و همزیستانه معماری با محیط که بر کنش مندی خود آگاه اثر معماری نسبت به شرایط محیطی پی ریزی شده است" (هاگان^۲، ۲۰۰۱). بر اساس طرح "OECD"^۳ "بناهای پایدار، بناهایی تلقی می‌شوند که کمترین تأثیرات مخرب را پر محیط‌های ساخته شده (مصنوع) و طبیعی مجاور و بلافصل خود و نیز ناحیه اطرافشان و همچنین زمینه کلی خود داشته باشند. ساختمان‌های پایدار به تمام چرخه حیات ساختمان، محیط با کیفیت، کار کرد مطلوب و آینده توجه می‌کند." طراحی پایدار و همگن، طراحی ای تلقی می‌شود که در آن هر جایی به عنوان بخشی از کل بزرگ تر به خوبی مورد توجه قرار گیرد^۴ (موسسه راکی مونتین). معماری پایدار در بر دارنده آمیزه‌ای از ارزش‌های زیباشناختی، محیطی، اجتماعی، سیاسی و اخلاقی است (زندیه و پروردی‌زنداد، ۱۳۸۹: ۵).

آگاهی برای توسعه پایدار^۵

مطابق با اهداف توسعه پایدار (یونسکو، ۲۰۱۵) اوزتورک(۲۰۱۶)^۳ بر این عقیده است که افزایش آگاهی جامعه نسبت به مسائل زیست محیطی از اهمیت بالایی برخوردار است. این موضوع در سرتاسر دنیا با ترویج توسعه پایدار جهت بررسی آگاهی، ادراکات و همچنین نگرش مردم درباره جنبه‌های مختلف مسائل زیست محیطی مرتبط است و مرکز پژوهشی گلاب اسکن(۲۰۱۶)^۴ تاکید دارد که اقشار مختلف جامعه بایستی تاثیر این آگاهی را به وضوح در زندگی و محیط پیرامون خود مشاهده کنند. در نتیجه، منابع تجدیدپذیر و معیارهای بهره‌وری آن‌ها به عنوان منابعی برای بهبود شرایط زندگی جمعی و واکنش به مسایل و استراتژی‌های محیطی برای توسعه محلی و منطقه‌ای در نظر گرفته می‌شوند. این عوامل، انتشار دانش و مطالعات جامعه‌شناختی برای ارزیابی ترجیحات جوامع و نیز سطح دانش آن‌ها در این زمینه مرتبط را برانگیخته است. آنچه که مهمتر است، دامنه آن‌ها طیف وسیعی از جمعیت‌ها را پوشش می‌دهد. به دلیل این واقعیت، بسیاری از محققان نقش و ماهیت تحقیق در مهندسی اجتماعی را مورد تاکید قرار داده و آگاهی نیاز به اقدام در زمینه توسعه پایدار، حفاظت از محیط‌زیست و مقابله با تغییرات آب و هوایی را افزایش می‌دهند. به همین دلیل است که معماران نقش مهمی در تلاش برای ترویج توسعه پایدار دارند. بنابراین، نقش اجتماعی معمار باید در فرآیند تغییر اجتماعی پویا دوباره تعریف شود. به عقیده بوننبرگ^۵ (۲۰۱۸) معمار باید از جهات مختلف در تحول دنیا و روشن کردن راه‌هایی برای حمایت از اجرای پارادایم‌های جدید

¹ Hagan

² Awareness for Sustainable Development

³ Ozturk

⁴ GlobeScan

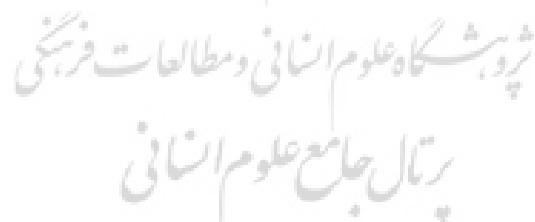
⁵ Bonenberg

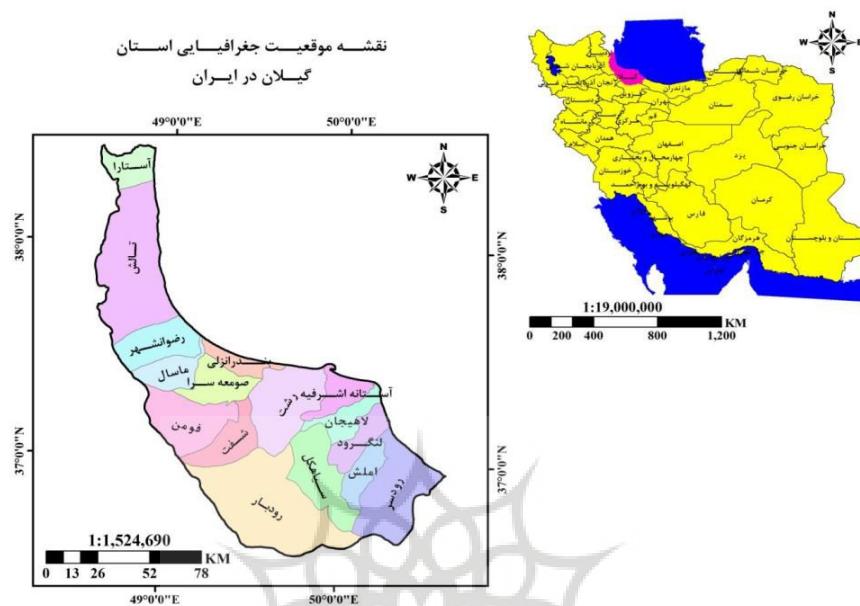
طراحی، توجه داشته باشد. علاوه بر این، معمار، نگرش‌ها و ارزش‌های محیط‌های انسانی را شکل می‌دهد و در نتیجه می‌تواند با تغییر آن‌ها در رفتار تاثیر بگذارد و اصول توسعه پایدار را به زندگی روزمره معرفی کند. یک ساختار پایدار در ساخت و ساز، نیاز به بررسی اثرات زیست محیطی در ارتباط با طراحی، ساخت و بهره‌برداری از ساختمان‌ها دارد. استفاده مناسب از مصالح ساختمانی محلی به عنوان اولین انتخاب صورت می‌گیرد. همانطور که کوریا^۱ (۲۰۱۰) اشاره می‌کند، مطالعات اجتماعی می‌توانند فعالیت‌های بهره‌برداری از منابع تجدیدپذیر را انتخاب کنند که نشان می‌دهند چگونه بازار و سیستم سیاست گذاری ما نحوه تصمیم‌گیری را کنترل می‌کنند. درک پایداری بخش مهمی از سواد علمی برای آینده خواهد بود.

روش تحقیق

منطقه مورد مطالعه

استان گیلان یکی از استان‌های شمالی کشور با مساحت ۱۴۷۱۱ کیلومتر مربع می‌باشد. رشته کوه‌های البرز با ارتفاع متوسط ۳۰۰۰ متر، همانند دیواری در غرب و جنوب گیلان کشیده شده، کمترین فاصله کوه از دریای خزر نزدیک به ۳ کیلومتر و بیشترین فاصله آن از دریا حدود ۵۰ کیلومتر است. این استان، از شمال به دریای خزر و کشورهای مستقل آسیای میانه، از غرب به استان اردبیل، از جنوب به استان زنجان و قزوین و از شرق به استان مازندران محدود می‌گردد (سایت سازمان میراث فرهنگی، ۱۳۹۸). بر اساس آخرین تقسیمات کشوری، استان گیلان دارای ۱۶ شهرستان، ۵۲ شهر و ۴۳ بخش، ۱۰۹ دهستان ۲۸۹۲ آبادی (۲۶۹۰ آبادی دارای سکنه و ۲۰۲ آبادی خالی از سکنه) می‌باشد (مرکز آمار ایران، ۱۳۹۴). شکل (۱).

شکل(۱).موقعیت جغرافیایی استان گیلان در ایران

داده و روش کار

این مقاله نتایج تحقیقات پیمایشی مربوط به ارزیابی تجارب معمارانی که در سازمان نظام مهندسی ساختمان گیلان کار می‌کنند را نشان می‌دهد. هدف از این مطالعه تعیین اولویت‌های معماران و ارزیابی تدبیری است که منجر به انتشار دانش در حوزه‌های ضروری مرتبط با آموزش دوستدار محیط‌زیست می‌شود که به جنبه‌های مدیریت پایدار منابع طبیعی، نقش منابع تجدیدپذیر و نیز مصرف مسولانه و تولید پایدار آنها می‌پردازد. این تحقیق به ما این امکان را می‌دهد تا درجه‌ای را که معماران مورد اهمیت قرار می‌دهند را مورد سنجش قرار دهیم تا نگرش حاضر را در میان ساکنان محلی به سمت چالش‌های جدیدی که از نیاز به توسعه پایدار برخاسته اند، ایجاد کنیم.

مطالعات تجربی به وسیله روش پیمایش تشخیصی انجام شده‌است. چنین روشی به طور مکرر در مطالعات از طریق پرسشنامه، مکالمه، مصاحبه استفاده می‌شود (کندپال^۱، ۱۴۰۲). به خاطر اهداف این مطالعه، پرسشنامه به عنوان مناسب‌ترین تکنیک جمع‌آوری داده در نظر گرفته شده‌است. معماران زن و مرد سازمان نظام مهندسی ساختمان گیلان، که حداقل با یک گروه از افراد زیر همکاری مداوم و تنگاتنگ دارند: ساکنان منطقه، بخشداران، دهیاران، متصدیان جنگلداری و مسئولین منابع طبیعی در این مطالعه شرکت کرده‌اند. به منظور بررسی روایی پرسشنامه از نظرات اساتید و صاحب نظران استفاده شد و به تایید آنان رسید و در جهت بررسی پایایی پرسشنامه از آلفای

^۱ Kandpal

کرونباخ استفاده شد که نتایج حاصل به شرح جدول (۱) است. نتایج حاصل از مقداری آلفای کرونباخ که در جدول ۱ انعکاس یافته است نشان دهنده پایایی مناسب پرسشنامه مورد استفاده می‌باشد.

جدول (۱). مقدار آلفای کرونباخ متغیرهای تحقیق

ردیف	متغیرها	آلفای کرونباخ
۱	آگاهی برای پایداری	۰,۸۰۲
۲	تولید پایدار	۰,۸۱۰
۳	صرف مسئولانه	۰,۸۱۶

در ابتداء، نمونه‌ای متشکل از ۱۴۰ معمار از پنج آزمودنی در نظر گرفته شد. در نهایت، نمونه بسیار بیشتری از معماران زن و مرد از موضوعات خاص انتخاب شدند. روش کاربردی بررسی تشخیصی این امکان را فراهم می‌سازد که چنین راه و روشی وجود داشته باشد؛ هنگامی که تجزیه و تحلیل نتایج به دست آمده در هر زمان، ۱۰۰٪ تعداد پاسخ دهنده‌گان را شامل می‌شود که به یک سوال خاص پاسخ می‌دهند. ۹۰٪ پرسشنامه از معماران زن و مرد سازمان فوق جمع‌آوری شده‌است. در مورد سه نفر از پنج فرد مورد تجزیه و تحلیل، بیش از ۱۷۰ پرسشنامه از معماران زن و مرد برای هر فرد جمع‌آوری شده‌است. تنها در مورد دو موضوع: بخشداران و دهیاران ۹۷ و ۱۰۳ پرسشنامه جمع‌آوری شده‌است.

نتایج

پاسخ دهنده‌گان به روش نمونه برداری غیر احتمالی در دسترس انتخاب شدند، نه به طور تصادفی (بابی^۱، ۲۰۱۱). این روش انتخاب ساده‌ترین نمونه، در مقایسه با گزینه‌های دیگر است و می‌تواند براساس داده‌هایی باشد که محقق در مورد جمعیت جمع‌آوری کرده‌است، با این حال، به عقیده فرانکفورت-ناخمیاس (۲۰۰۱)^۲ مزیت این روش عدم امکان به طور کل خودکار نتایج تحقیقات است.

این تحقیق بر روی ۹۰۴ نفر از پاسخگویان انجام شد. جدول (۲) درصد جمعیت تقسیم‌شده به زیر گروه‌ها را نشان می‌دهد. تعداد پاسخ دهنده‌گانی که در این نمونه نشان داده می‌شود، ساختار کمی معماران با توجه به موضوعات انتخاب شده در جمع اعضای سازمان که نمونه گیری را تشکیل می‌دهند را نشان می‌دهد.

¹ Babbie

² Frankfort-Nachmias

جدول (۲). تعداد پرسشنامه های جمع آوری شده از معماران همکار با اقسام مختلف

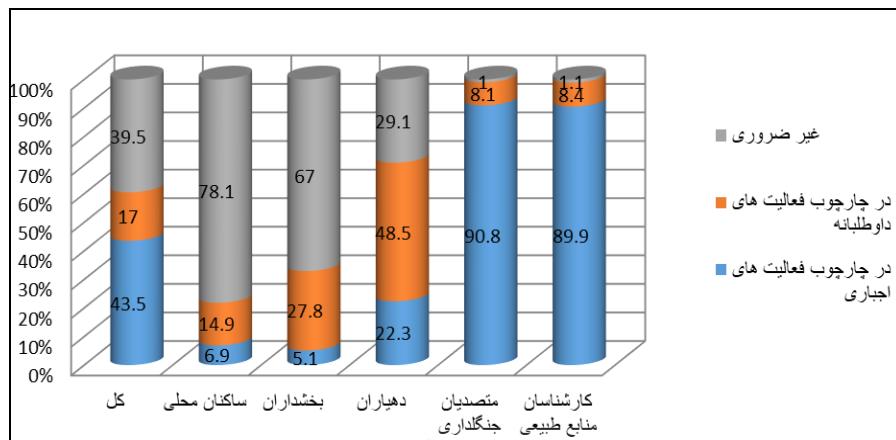
درصد [%]	تعداد نظرسنجی ها	زیرمجموعه ها
۳۶,۴	۳۲۹	ساکنان محلی
۱۰,۷	۹۷	بخشداران
۱۱,۴	۱۰۳	دھیاران
۲۱,۸	۱۹۷	متصدیان جنگلداری
۱۹,۷	۱۷۸	کارشناس منابع طبیعی
۱۰۰	۹۰۴	مجموع

از نظر سن معماران تا ۲۵ سالگی ۲۲,۶٪، درصد از پاسخ دهنده‌گان را تشکیل می‌دادند. کسانی که ۳۰-۲۶ سال داشتند ۴۴,۱٪ درصد بود، معماران ۴۰-۳۱ ساله به قرار ۱۸,۹٪ درصد و معماران بالای ۴۰ سال ۱۴,۴٪ درصد بودند قریب به ۳۰٪ درصد پاسخ دهنده‌گان متعلق به گروهی از معماران با تجربه بودند که بیش از ۱۲ سال سابقه کار حرفه‌ای داشتند.

پنج مرحله از ارتقای معمار در ایران وجود دارد: پس از فارغ‌التحصیلی دانشگاه، معمار به یک "کارآموز" تبدیل می‌شود که برای سه سال در دفاتر فنی مهندسی فعالیت می‌کند. در سطح بعدی، پس از گذراندن امتحان، معمار می‌تواند "پایه ۳" شود، بعد از ۴ سال پس از گذراندن دوره‌هایی، او می‌تواند وضعیت "پایه ۲" سپس با گذشت ۵ سال از آن "پایه ۱" را به دست آورد. با این حال، آن‌ها می‌توانند پس از ۶ سال سابقه کار حرفه‌ای در پایه قبلی و قبولی در آزمون مربوط به "پایه ارشد" بررسید (مرکز پژوهش‌های مجلس، ۱۳۷۴) در این تحقیق، حدود دو سوم ۶۷,۹٪ از پاسخ دهنده‌گان، معماران پایه ۳ تا یک بودند و ۱۱,۲٪ ارشد بودند و کارآموزان ۲۰,۹٪ درصد از افراد مورد بررسی را تشکیل می‌دادند. این تحقیق در بین معماران سازمان نظام مهندسی ساختمان استان گیلان انجام شد.

یافته‌های استنباطی

یکی از موضوعات اصلی که موضوع ارزیابی در این بررسی را تشکیل می‌دهد موضوع آمادگی معماران مورد مطالعه در مورد آگاهی برای توسعه پایدار (ASD) در مورد خدمات برای قشرهای مختلف اجتماعی است که به طور مستمر با آنها همکاری دارند. معماران مورد بررسی به موضوع آماده‌سازی واقعی خود، دوره‌های آموزشی تکمیل شده، یا تحصیلات تکمیلی، و علاقه آن‌ها به موضوع تحت بررسی اشاره کردند. نتایج این بررسی نشان می‌دهد که معماران در این بررسی اغلب آمادگی واقعی برای غنی‌سازی پلان‌ها و طراحی‌های خود با موضوعات آگاهی برای توسعه پایدار ندارند. تنها ۲۱/۳٪ افراد مورد بررسی اظهار داشتند که آن‌ها در دوره‌های آموزشی در این منطقه شرکت کرده بودند. شکل (۲).

شکل (۲). نظرات معماران درباره مطلوبیت مسائل آگاهی برای توسعه پایدار برای اقشار اجتماعی مختلف

معمارانی که با متقدیان جنگلداری (۳۴,۵ درصد) و کارشناسان منابع طبیعی (۲۸,۵ درصد) همکاری داشته اند، اغلب اظهار داشتند که در جلسات آموزشی یا دوره‌های آگاهی برای توسعه پایدار شرکت کرده‌اند. حداقل آموزش در این زمینه برای معمارانی که با ساکنان محلی سرو کار داشتند (۱۲,۷ درصد) و معماران همکار با دھیاران (۱۴,۵ درصد) و بالاخره معمارانی که با بخشداران فعالیت داشتند (۱۷,۵ درصد) را اعلام کردند.

نتایج تحقیق ممکن است نشان دهد که پیشنهاد آموزش در زمینه آگاهی برای توسعه پایدار عمدتاً در معمارانی که با متقدیان جنگلداری و کارشناسان منابع طبیعی سرو کار دارند، هدایت می‌شود. درصد کمی از افرادی که در جلسات آموزشی در حوزه آگاهی برای توسعه پایدار شرکت می‌کنند، ممکن است نشان دهد که علاقه اندکی به این موضوع در میان معماران همکار با دھیاران و همچنین معماران طرف قرارداد با بخشداران وجود داشته‌است، اما این ممکن است به این معنا باشد که هیچ پیشنهادی برای مناسب کردن نیازهای این گروه‌های متاخر از سوی معماران وجود نداشته است.

سوالات دیگری نیز برای معماران مورد بررسی قرار گرفته‌است که در مورد ارزیابی اینکه آیا آن‌ها نیاز به پوشش دادن موضوعات آگاهی برای توسعه پایدار در برنامه ریزی و طراحی‌های خود را دارند یا خیر؟ نتایج این بررسی در شکل (۲) نشان داده شده‌است. تحلیل نتایج تحقیق نشان می‌دهد که اکثریت قریب به اتفاق معماران که با متقدیان جنگل داری و کارشناسان منابع طبیعی سروکار دارند، از ۸۹,۸ درصد تا ۹۰,۸ درصد طراحی می‌کنند، بر این باور هستند که موضوعات کلیدی ASD باید در چارچوب فعالیت‌های اجباری ساخت و ساز که برای همه قشرهای اجتماعی اجباری است پوشش داده شود و نزدیک به ۸۰٪ از معمارانی که برای ساکنان محلی طراحی می‌کنند از اهمیت آگاهی برای توسعه پایدار آگاهی ندارند.

کمی کم تر از ۵٪ از پاسخ دهنده‌گان که برای دھیاران طراحی و برنامه ریزی می‌کرند، درباره سودمندی پوشش دادن موضوعات آگاهی برای توسعه پایدار "در چارچوب فعالیت‌های داوطلبانه" پاسخ دادند. تقریباً ۱۰٪ از

معماران همکار با متضدیان جنگلداری، کارشناسان منابع طبیعی می‌گویند که مساله ASD باید تنها در حوزه فعالیت‌های داوطلبانه پوشش داده شود تا "در چارچوب فعالیت‌های اجباری" موضوع تحت بررسی؛ با این حال، در تمامی گروهها کمتر از ۴۰٪ از معماران ادعا کردند که موضوعات آگاهی برای توسعه پایدار "غیر ضروری" است.

این مطالعه همچنین نشان داده است که بیشتر معماران مایل به پوشش دادن موضوعات مرتبط "در چارچوب فعالیت‌های اجباری" هستند. در میان کسانی که می‌گویند دانش بسیار بالایی از آگاهی برای توسعه پایدار دارند، ۶۳,۲ درصد اعتقاد دارند که ASD باید در چارچوب فعالیت‌های اجباری ساخت و ساز باشد، در حالی که برای معماران با دانش ناکافی از آن، این رقم ۳۸,۶ درصد است. معماران با سطح پایین تجربه بیشتر بحث می‌کنند که ASD نباید موضوع اجباری ساخت و ساز باشد. چنین عقیده‌ای توسط ۹۷٪ از افراد مورد بررسی که تجربه کمی در زمینه آگاهی برای توسعه پایدار دارند ارایه شده است.

در مرحله دوم نظرسنجی، معماران نظرات خود را در مورد میزان گنجاندن موضوعات آگاهی برای توسعه پایدار، از جمله تولید پایدار منابع طبیعی یا منابع تجدیدپذیر در طراحی‌ها و پلان‌های خود اشاره می‌کنند.

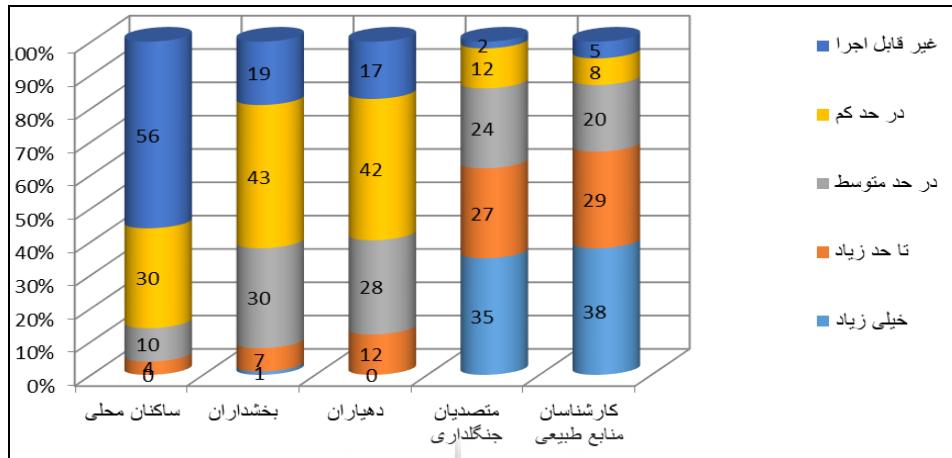
سیفانگ^۱(۲۰۰۶) معتقد است که محتوای استراتژی به عنوان یک هدف سیاست زیستمحیطی جدید در حال افزایش است. لورک^۲(۲۰۱۳) توسعه پایدار و مصرف مسئولانه هر دو متنکی بر فرضیات خاصی می‌داند از جمله:

- استفاده عاقلانه از منابع و به حداقل رساندن زباله و آلودگی؛
- استفاده از منابع تجدیدپذیر در ظرفیت آنها برای تجدید ساختار
- چرخه عمر کامل محصول
- تساوی درون و بین نسلی

نتایج نشان می‌دهد که حدود ۳۵ درصد از معماران همکار با کارشناسان منابع طبیعی و متضدیان جنگلداری علاقه زیادی به تکمیل برنامه‌ها با موضوعات مربوط به مدیریت منابع طبیعی دارند در حالی که ۴۲ درصد از معماران همکار با دهیاران و بخشداران علاقه کمی به این احترام نشان می‌دهند در حالی که معمارانی که برای ساکنان محلی طراحی می‌کنند کوچک‌ترین علاوه‌ای به این موضوع نشان نمی‌دهند. شکل (۳).

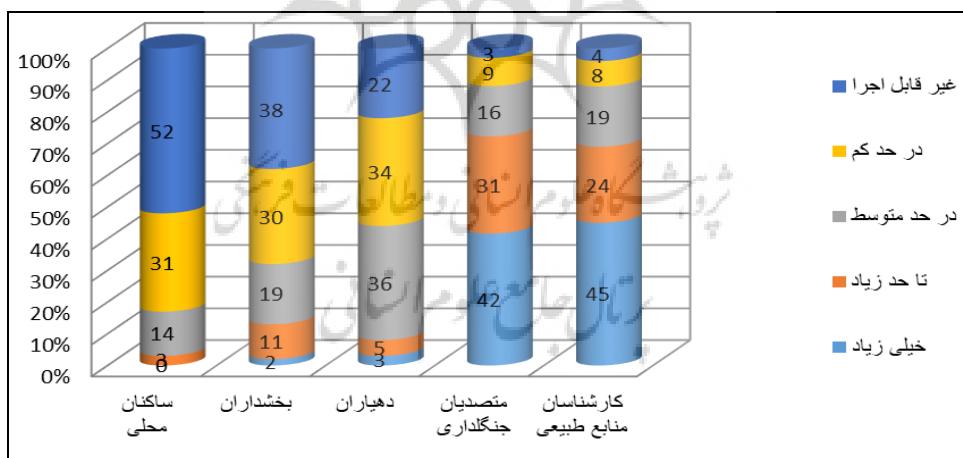

¹ Seyfang
² Lorek

شکل (۳). تا چه حدی معماران همکار با اقشار مختلف می خواهند موضوعات مربوط به تولید پایدار منابع تجدیدپذیر را در پلان ها و طرح های خود بگنجانند؟

نتایج تحقیق مشابهی در رابطه با مسائل مربوط به مصرف مسئولانه در برنامه ریزی و طراحی معماری ساخت و ساز منطقه به دست آمد. حدود ۲۲ درصد از معماران همکار دھیاران و ۵۲ درصد از معمارانی که برای ساکنان محلی کار می کنند نیاز به این مسائل نمی بینند تا در پلان ها و طراحی های خود بگنجانند شکل (۴).

شکل (۴). تا چه حدی معماران همکار با اقشار مختلف می خواهند موضوعات مصرف مسئولانه منابع تجدید پذیر را در پلان ها و طرح های خود بگنجانند؟

این تحقیق همچنین نشان داده است که اکثریت معماران از مقالات آنلاین در مورد آگاهی برای توسعه پایدار که رایگان در دسترس هستند استفاده نمی کنند (يونسکو، ۲۰۱۱). نمونه های بسیاری از مواد رایگان و آماده وجود دارد که می توانند از آن ها استفاده کنند (يونسکو، ۲۰۰۷) اما معماران از آن ها استفاده نمی کنند.

مطابق با اهداف توسعه پایدار (يونسکو، ۲۰۱۵)، بسیاری از رویدادهای جهانی پیشرو برای افزایش آگاهی در مورد برنامه های محیط زیست و پایداری صورت گرفته است (زين العابدين^۱، ۲۰۱۰). افزایش آگاهی جامعه نسبت به مسائل زیست محیطی با اهداف توسعه پایدار مطابقت کامل دارد (اوپرک، ۲۰۱۶). به عقیده اوستکیویچ^۲ این افزایش آگاهی با آموزش توسعه پایدار در رابطه با انرژی ها و منابع تجدید پذیر رابطه مستقیم دارد که در نقاط مختلف دنیا تجربه شده است (اوستکیویچ، ۲۰۱۷).

به نظر می رسد میزان شناخت معماران از مولفه های آگاهی برای پایداری، تولید پایدار و مصرف مسئولانه بالاتر از حد متوسط باشد. به منظور بررسی و آزمون فرضیه مورد نظر از آزمون T تک نمونه ای استفاده شد نتایج حاصل به شرح جدول (۳) است.

با عنایت به نتایج مندرج در جدول (۳)، مقداری میانگین بدست آمده برای متغیرهای مدنظر کمتر از میانگین نظری پژوهش ($5/5$) است. با توجه به میزان سطح معناداری بدست آمده که بیشتر از 5 صدم می باشد اختلاف میانگین مورد نظر در سطح اطمینان 95 درصد معنادار نمی باشد از این رو می توان عنوان نمود میزان شناخت معماران از مولفه های آگاهی برای پایداری، تولید پایدار و مصرف مسئولانه کمتر از حد متوسط است از این رو فرضیه پژوهش مورد تایید قرار نمی گیرد.

جدول (۳). نتایج آزمون T تک نمونه ای

فاصله اطمینان		Sig	اختلاف میانگین	آماره T	میانگین	متغیر
بالاتر	پایین تر					
-۰/۸۷۹	-۰/۳۴۵	-۰/۰۰۰	-۱/۱۸	۳/۷۸	۲/۲۲	آگاهی برای پایداری
-۰/۹۴۳	-۰/۵۶۷	-۰/۰۰۰	-۰/۶۳	۴/۶۷	۲/۸۷	تولید پایدار
-۰/۸۷۶	-۰/۴۳۱	-۰/۰۰۰	-۰/۵۲	۵/۸۹	۲/۹۸	صرف مسئولانه

نتیجه گیری

در این پژوهش در زمینه آگاهی برای توسعه پایدار، نتایج نشان می دهد که معماران عضو سازمان نظام مهندسی ساختمان گیلان به خوبی آماده نیستند تا مسائل کلیدی توسعه پایدار را در پلان ها و طرح های خود بگنجانند. آن ها نه از نیاز به آن مسائل آگاه هستند و نه مسئولیت آن ها را بر عهده می گیرند. اغلب معماران نه اهداف پشت توسعه پایدار را می دانند و نه اولویت های آن ها را. تنها تعداد کمی از معماران در جلسات آموزشی و کارگاه های

¹ Zainul Abidin

² Ocetkiewicz

آموزشی شرکت می‌کنند. با این حال، تعدادی از معماران استدلال می‌کنند که موضوعاتی از قبیل مدیریت پایدار منابع طبیعی یا مصرف مسولانه و تولید ضروری نیستند و لزومی ندارد به عنوان بخشی از برنامه‌ها در طراحی‌ها اجرا شوند. علاوه بر این‌ها، از آنجا که معمار نگرش‌ها و ارزش‌های محیط‌های انسانی را شکل می‌دهد و می‌تواند با تغییر آن‌ها در رفتار تاثیر بگذارد و اصول توسعه پایدار را به زندگی روزمره معرفی کند، پس در نتیجه، آموزش معماران ضروری است و همچنین افزایش آگاهی و پشتیبانی روش‌شناسخی آنها از اصول توسعه پایدار و نیز تغییر نگرش آن‌ها نسبت به آن نه تنها در کار طراحی بلکه در زندگی روزمره نیز ضروری به نظر می‌رسد. افزایش آگاهی از شرایط استفاده مسئولانه از منابع طبیعی و بالاتر از همه، افزایش آگاهی از ضرورت استفاده از منابع تجدید پذیر و ترویج مدیریت پایدار مواد خام ممکن است منتج به آن باشد که اولویت برای توسعه پایدار، که اصل برابری بین‌نسلی است، تحقق یابد.

و در پایان نتایج نشان داد که منطق در سطح کلان صرفه جویی در سوخت‌های فسیلی و اجتناب از آلودگی مرتبه و گرمایش جهانی است و در سطح محلی، ترجیح دادن تولید بومی به حفظ معیشت روستا کمک می‌کند. به طور کلی، استفاده از منابع محلی نیز به بیان منطقه‌ای از ساختمان‌ها کمک می‌کند، به این ترتیب حس مکان در محیط ساخته شده را تقویت می‌نماید.

منابع

- احمدی، منیژه؛ چراغی، مهدی؛ ولایی، محمد. (۱۳۹۳). تحلیل عوامل موثر بر احساس امنیت اجتماعی در نواحی روستایی، با تأکید بر سرمایه اجتماعی، مطالعه موردی: دهستان مرحمت آباد میانی، شهرستان میاندوآب، فصلنامه مسکن و محیط روستا، (۳۱)، ۱۰۹-۱۱۹.
- افتخاری، رکن الدین ، عبدالرضا؛ حاجی پور، مجتبی؛ فتاحی، احصاله؛ پایدارکل سنگ، ابوذر. (۱۳۹۱). بررسی میزان انطباق ساخت و سازهای جدید در نواحی روستایی با معماری بومی و میزان رضایتمندی ساکنین روستایی، مطالعه موردی: شهرستان دلفان، فصلنامه مسکن و محیط روستا، (۳۱)، ۸۵-۹۸.
- بدراflashan، جواد؛ طولایی نژاد، مهرشاد؛ حملی، نجمه. (۱۳۹۷). بررسی عوامل و محرك های تغییر الگوی معیشت روستاهای مناطق مرزی (مورد مطالعه: دهستان میان، شهرستان سرباز)، نشریه تحقیقات کاربردی علوم چغرافیایی، ۴۹(۱۸)، ۱۲۷-۱۵۰.
- برقی، حمید؛ آقا امرایی، علی؛ شایان، محسن. (۱۳۹۵). تحلیل و بررسی شاخص‌های پایداری مسکن در مناطق روستایی، مطالعه موردی دهستان معمولان شهرستان پلدختر، فصلنامه تحقیقات چغرافیایی، ۳۱(۱)، ۵۹-۶۶.
- بسحاق، محمد رضا؛ سالاروند، اسماعیل؛ صیدایی، اسکندر. (۱۳۹۲). تحلیل و ارزیابی شاخص‌ها و عوامل پایداری مسکن روستایی، مطالعه موردی: مناطق روستایی بخش مرکزی شهرستان روانسر، فصلنامه پژوهش و برنامه ریزی روستایی، ۴، ۲۵-۴۸.

- بهرامی، رحمت الله. (۱۳۸۹). تحلیلی بر وضعیت مسکن روستایی استان کرمانشاه و رهیافت هایی برای مقاوم سازی، نشریه بوم شناسی پژوهش های شهری، ۲(۱): ۵۱-۶۰.
- پاول، کنت. (۱۳۸۶). ریچارد راجرز: عینیت در معماری، ترجمه امیر اعلا عدیلی، تهران: نشر همام پرهیز کار، اکبر؛ امکچی، حمیده؛ رکن الدین افتخاری، عبدالرضا. (۱۳۸۸)، هدف‌گرایی در برنامه‌ریزی مسکن با توجه به تحول در ساختار جمعیتی کشور، فصلنامه مدرس علوم انسانی، ۱۳(۱): ۹۵-۱۲۷.
- بورطاهری، مهدی؛ زینب، فضلعلی؛ رکن الدین افتخاری، عبدالرضا. (۱۳۹۵). تحلیل فضایی الگوی مسکن پایدار روستایی مطالعه موردنی: روستاهای استان مازندران، ۲۱(۱): ۹۵-۱۳۱.
- چنانی، سینا. (۱۳۹۰). کاسپین، تهدیدها و چالش ها، ماهنامه پژوهشی گیله وا، ۱۱۴: ۴۴.
- دربان، علی؛ جواندیا، مینا. (۱۳۹۷). معماری سبز گامی به سوی معماری پایدار، فصلنامه معماری شناسی، ۵(۱): ۴۱-۵۶.
- زنده، مهدی؛ پورودی نژاد، سمیرا. (۱۳۸۹)، توسعه پایدار و مفاهیم آن در معماری مسکونی ایران، مسکن و محیط روستا، معماری: ۲-۲۱.
- سرتیپی پور، محسن. (۱۳۸۹). پدیدار شناسی مسکن روستایی، فصلنامه مسکن و محیط روستا، ۳۰(۱۳۳): ۱۴-۳.
- سرتیپی پور، محسن. (۱۳۸۸). آسیب شناسی معماری روستایی به سوی سکونتگاه های مطلوب، تهران: انتشارات شهید بهشتی.
- شفقته، مهدی؛ حجازی زاده، زهراء؛ افرخته، حسن. (۱۳۹۹). پتانسیل های اقلیمی موثر جهت برنامه ریزی و توسعه صنعت گردشگری در استان گیلان، نشریه تحقیقات کاربردی علوم جغرافیایی، ۲۰(۵۶): ۱۸-۱.
- عینالی، جمشید؛ فراهانی، حسین؛ جعفری، نسرین. (۱۳۹۲). ارزیابی نقش سرمایه اجتماعی در کاهش اثرات زلزله در دهستان سجاس رود - شهرستان خدابنده، نشریه تحقیقات کاربردی علوم جغرافیایی، ۴(۳۲): ۹۳-۱۱۵.
- فراهانی، حسین؛ جهانسوزی، مهری. (۱۳۹۷). تدوین مدل بهینه به منظور طراحی و ارزیابی شاخص های پایداری مسکن در نواحی روستایی، مطالعه موردنی دهستان قوچان عتیق، نشریه پژوهش و برنامه ریزی روستایی، ۲۳(۱): ۱۰۳-۱۲۲.
- گرجی مهلبانی، یوسف. (۱۳۸۹). معماری پایدار و نقد آن در حوزه محیط زیست، انجمن علمی معماری و شهرسازی ایران، ۱: ۹۱-۱۰۰.
- محمدی یگانه، بهروز؛ چراغی، مهدی؛ اسلامی، لیلا. (۱۳۹۶). تحلیل اثرات اعتبارات مقاوم سازی مسکن بر احساس امنیت خانوار های روستایی، مطالعه موردنی دهستان معجزات، شهرستان زنجان، نشریه برنامه ریزی منطقه ای، ۱۵: ۷-۲۰.

- محمدی، سعدی؛ داوری، الهام؛ محمدی، چنور. (۱۳۹۸). چالش‌ها و راهبردهای توسعه فضایی روستاشهرها (مطالعه موردی: بخش بندپی شرقی و غربی از شهرستان بابل)، *جغرافیا (فصلنامه علمی - پژوهشی و بین‌المللی انجمن جغرافیایی ایران)*، ۶۲(۱۷): ۱۵۷-۱۷۳.
- مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی. (۱۳۷۴). *قانون نظام مهندسی و کنترل ساختمان*، تهران: انتشارات دفتر مقررات ملی ساختمان، ماده ۱۱.
- مولانایی، صلاح الدین؛ سلیمانی، سارا. (۱۳۹۵). *عناصر بالارزش معماری بومی منطقه سیستان؛ بر مبنای مولفه‌های اقلیمی معماری پایدار*، نشریه پژوهشی باغ نظر، ۱۳(۴۱): ۵۷-۶۶.
- Babbie, ER. (2011), **the basics of social research**. Australia, Belmont, CA: Wadsworth Publisher, 5th ed, 552p.
- Bonenberg, W. Kapliński, O., (2018), **the Architect and the Paradigms of Sustainable Development: A Review of Dilemmas**, Sustainability, 10:100.
- Correia, PRM. Valle, BX. Dazzani, M., (2010), **The importance of scientific literacy in fostering education for sustainability: Theoretical considerations and preliminary findings from a Brazilian experience**, Journal of Cleaner Production, 18: 678–685.
- Frankfort-Nachmias, Ch. Nachmias, D., (2001), **Metody badawcze w naukach społecznych**. Wyd. Zysk i S-ka. Poznań, 65p.
- GlobeScan. (2016), **Awareness of Sustainable Development Goals (SDGs) vs Millennium Development Goals (MDGs)**, 2p.
- HABITAT (2012), **Sustainable housing in four dimensions: social, economic, physical, and environmental**, 12(17): 11-24.
- Hagan, M. E. Roble, R. G. Hackeny, J., (2001), **migrating thermospheric tides**, journal of Geophysical Research, 106(7): 739-752.
- Ibrahim, I. A. (2012), **Sustainable housing development: role and significance of satisfaction aspect**, City, Territory and Architecture, 7(21): 1-19.
- Isik,B and Tultbentic, T.,(2008), **sustainable housing in island conditions using Alkergypsun-stabilized earth: A case study from northern Cyprus**, Building and Environment 43:1428-1439.
- Kandpal, TC. Broman, L., (2014), **Renewable energy education: a global status review**, Renew Sustain Energy Rev, 34:300–24.
- Lorek, S. Fuchs, D., (2013), **Strong Sustainable Consumption Governance - Precondition for a Degrowth Path?**, J Clean Prod, 38:36–43.
- Maliene, V. Malys, N. (2009), **High-quality housing – A key issue in delivering sustainable communities**, Building and Environment, 44(2): 426-430.
- Ocetkiewicz, I. Tomaszewska, B. Mróz, A., (2017), **Renewable energy in education for sustainable development. The Polish experience**, Renew Sustain Energy Rev, 80: 92–97.
- Ozturk, M. Emre Yuksel, Y., (2016), **Energy structure of Turkey for sustainable development**, Renewable and Sustainable Energy Reviews, 53: 1259–1272.
- Seyfang, G., (2006), **Ecological citizenship and sustainable consumption: examining local Organic food networks**, J Rural Stud. 22(4):383–395.

- Singh, V. S. Pandey, D. N. (2012), **Sustainable Housing: Balancing Environment with Urban Growth in India**, Climate Change and CDM Cell, **302(004)**: www.rpcb.nic.in.
- Tsemeris, S. Kent, D. Respress, C. (2012), **Housing Stability and Recovery among Chronically Homeless Persons With Co-Occuring Disorders in Washington, DC**, Am J Public Health, **102(1)**: 13-16.
- UNESCO. (2007), **Public Awareness and Understanding**. Available at:http://www.unesco.org/education/tlsf/mods/theme_a/popups/mod04t03s03.html. [Accessed 21 June 2019].
- UNESCO. (2011), **Green Citizens**,Available at:<https://en.unesco.org/greencitizens/stories/raising-awareness-among-young-people-about-living-sustainably>. [Accessed 21 June 2019].
- UNESCO. (2015), **Sustainable Development Goals**, Available at: (<https://en.unesco.org/sdgs>). [Accessed 21 June 2019].
- Wen, C. Wallace, J. L. (2019), **Toward Human-Centered Urbanization? Housing Ownership and Access to Social Insurance Among Migrant Households in China**, Sustainability, **11(3567)**: 1-14.
- Zainul Abidin, N., (2010), **investigating the awareness and application of sustainable construction concept by Malaysian developers**, Habitat International, **34**:421–426.

